

Doe niets waarbij men een grote groep van mensen naar Amsterdam moet.  
Dat is, dat kunt u die mensen niet aandoen.  
U veroorzaakt hartinfarcten.  
U veroorzaakt verkeersongelukken. U moet het gewoon niet doen.  
Een kut stad die op zijn retour is.  
Het is wel awesome, kunt u mij horen?  
Ik had dus van de week een enorme schuur hier in die vooruit zitten.  
Echt van beneden, helemaal tot boven.  
En die vogelpoep, die zat er ook nog op.  
Maar je ziet, ik heb een totaal nieuwe vooruit.  
Ja, zie je aan dat het soms nuttig om dingen niet te doen.  
Dat je het probleem zelf oplost.  
En wat kost zo'n nieuwe vooruit?  
Ik heb geen idee, het is de verzekering.  
Je bent wel verzekerd.  
Volgens mij, wat ik op de rekening zag staan, kost een nieuwe uit ruim 500 euro.  
God, allemaal machtig wat een prijs is.  
En ik moet zeggen, Super Surge zal de naam niet doen.  
Maar er was één partij die kwam meteen aan de slag.  
Ik heb ook garage geweld die zei, nee, je moet tot augustus wachten.  
Tot augustus wachten?  
Daar kan het pas.  
Dat is ook wel vrij komisch.  
Het is een lekker koud blikje.  
Ja, het is uit de ijskast.  
Het is een beetje het laatste blikje gelook.  
Dan moeten we even een nieuwe bestaard.  
Ja, dat moeten we zeker.  
Dan vertel maar eens over jouw week in verkeersopzichten.  
Ik begon ermee dat ik woensdag een lezing moest houden.  
In een onderdag.  
In Felix Merit is.  
In Amsterdam.  
Ja, je was er ook zijn links bij betrokken.  
En ja, eerst vond die glijden je moesten.  
Die wilde die taxi al heel vroeg laten komen.  
Om half 12.00 uur begonnen.  
Ja, om half 12.00 uur begonnen.  
Ik denk dat ze al een beetje overdreven.  
Achteraf bleken zij eigenlijk op dat punt,  
op het taxipunt wel gelijk te hebben.  
Want uiteindelijk stond.  
Ik zou er gezegd.  
Nee, 1 uur daar begonnen ze niet aan.

Die taxi kwam om half 1.00 uur.

Half 12.00 uur.

Sorry.

Dus ja, ik zat er braaf te wachten om half 12.00 uur.

Maar geen taxi.

Toen heb jij nog gebeld en uiteindelijk kwam er een taxi.

Maar dat was wel tegen 12.00 uur.

Ja, wij in Amsterdam.

Maar wat bleek vervolgens?

Dat Amsterdam...

Ja, het is niet eens meer dat je kunt zeggen

dat het in Amsterdam druk is.

Ik zou zeggen, het is een totaal

onoverzichtelijke, totaal

hopeloze chaos.

Dat lijkt mij de beste beschrijving.

Want wij bleken via

een voorkomige schifte route.

Moesten wij richting...

Ik weet niet meer, het is dus op het Kijzersgracht.

Moesten wij richting Kijzersgracht.

Tot slot hebben we een klein stukje kunnen rijden

op de Kijzersgracht.

Een hele, hele ingewikkelde omweg.

En op een goed moment

keken we naar voren.

Dat stonden van die pilonnetjes.

Ook de Kijzersgracht was afgezet.

Waarom was het niet duidelijk,

maar het was afgezet.

Voor de rest waren eigenlijk alle hoofdwegen

in Amsterdam ook afgezet.

Dus de stadhouderskalen was afgezet.

Er waren overal knippen in aangebracht.

Ik weet niet wat voor

afschuwelijke dingen en niet waar gebeurd.

Dus ja, daar stond ik.

Toch nog steeds ruim een kilometer

vanaf de ingang van Felix Meretjes.

Dus ik heb in het warme weer

en met mijn gebrekkige

mobiliteit, heb ik

vrij vers door moeten stappen

om over 1 minuut voor 1

en let op.

1 minuut voor 1 kwam ik binnen.

Nou, je begrijpt dat ik wel enorm

verontwaardigd was

over deze hele hangzaken.

Wat een klootestad is het toch.

Ja, ik wilde natuurlijk

zeggen we wilde

kutstaat, maar dat mag je niet zeggen.

Dat heb je wel op het podium gezegd.

Dan kunnen we de opname wel even laten horen,

want die mochten we gebruiken als podcast.

Waar ook even onzeker of onze eerste spreker

het zou redden op tijd.

Maar hij is gekomen ondanks

verkeersbelimmering in Amsterdam.

Ik zal zo een korte overzicht geven

van mijn leiden.

Maar misschien kan ik al meteen zeggen

dat ik allemaal investeerd is,

investeer niet in Amsterdam.

Goed.

Ik had toch een hele riddel die wilde

ik afsteken, maar...

Ja, dat zou ik niet doen.

Ik wil je toch even welkom

heet in Felix Merites

op het pensioenprojaadcongres.

Mijn naam is André De Vos

en ik ga samen met mijn collega's proberen

deze middag verder in goede banen te leiden.

Onze eerste spreker heeft zich al

minder meer zelf geïntroduceerd.

Welkom Maarten Verrossen.

Hoogleraar...

Nee, dat ben ik al lang niet meer.

Dat is ook zo'n verwarring.

Niet waar je bent hoogleraar

en dan raak je met pensioen

en erbij in de enige tijd

verdient emiritaat.

En dan heb je alle recht en pricht

aan het ambtverbonden die heb je nog.

Dat duurt vijf jaar en dan stopt het.

Dat alle ex-hoogleraaren  
niet waar tot de dood erop volochten  
en eventueel ook in de hemel hun titel blijven voeren  
is gewoon eidelen onzin.  
Oké.  
Ik heb je niet gevraagd.  
Het is een doodgewoon baantje.  
Overdien de professors titel  
is niet wettelijk beschermd.  
Ik geloof wel dat je jezelf geen hoogleraar mag noemen  
als je niet bent.  
Maar ik ben het dus niet meer.  
Nee, dat was me duidelijk.  
Ik wist niet dat je aan het termijn  
van vijf jaar aan het emiritaat.  
Ja, dat staat keurig in de wet.  
Je moest dus weten wat er allemaal in de wet staat.  
Nou, je hebt je wettelijk toekomst  
maar ik heb je gevraagd.  
Want ik heb daar een hele negatieve  
kijkop in die zin  
dat het ongetwijfeld noodzakelijk was  
een nieuw pensioensysteem te introduceren  
maar om dat te verbinden  
met een onvangrijk administratieve afwikkeling  
niet waar dan is in Nederland  
niet verstandig.  
Want u begrijpt dat dit gewoon  
een crisis in de maak is.  
Zeker zolang Rutte er zit  
is het een crisis in de maak.  
Ik had hier staan gegeven  
en ik heb tijdens schriftelijke excuses al klaarleggen.  
Sorry jongens,  
het is mislukt.  
Maar ja, u weet,  
mijn schuld is het niet.  
Ik was helemaal niet bij.  
Ik dacht u dan werkelijk  
dat die afwikkeling van die  
pensioenwet, die nog noodzakelijk is  
dat die in goede banen  
en vlot zou verlopen.  
Dan gaan we het zo over hebben.

Ik wil nu vragen  
waar we natuurlijk wel mee te maken hebben  
met de ontwikkeling in de  
wereldpolitiek.  
Dat is wel uw terrein.  
Ook uw terrein, sorry.  
Mijn terrein, ja.  
Wij zouden het erg prijs stellen  
als u ligt wat laten schijnen over  
wat er aan de hand is in Oekraïne, in China  
en waar we naartoe gaan.  
Tollig is daarvoor,  
heb ik nu al minder dan half uur.  
Namelijk om precies te zijn  
25 minuten.  
Inclusief te vragen aan het eind.  
En u begrijpt dat ik ook fysiek  
volledig uitgeput ben,  
aangezien de taxi mij alweer in de ruimte  
half uur geleden eruit gezet heeft  
omdat de Kijstersgracht is afgezet.  
Ik hoop niet dat u ook op een of andere  
manier mobiel  
ergens heen moet, aan de eind van de dag.  
Want als ik u was, zou ik nu vast  
een hotel boeken.  
Je komt er niet meer uit.  
Ik heb al heel lang  
een onbeschrijflijke hekel aan Amsterdam  
een van de meest chaotische steden  
die ik ken.  
Dat heeft Amsterdam vandaag ook weer  
volledig waren gemaakt.  
Wat een klootestad.  
Wat een pritenieuze, irritante  
klootestad.  
En waarom je dan hier  
in dit gebouw zo iets houdt,  
dat is bij een raadschool.  
Er zijn talen van comfortabele zalen  
met ruime parkeermogelijkheden  
buiten de stad.  
Ja, dat is niet deftig,  
dat is niet dan die stomme Kijstersgracht.

En dan moet je wel een verdond handig he.

Poek het gewoon bij van de Valak.

Het wordt genoteerd.

Ja, van de Valak.

Ja die is waarschijnlijk niet deftig genoeg voor Amsterdam.

Maar goed, ik heb

nu nog weer een minuut minder.

Nou, zo begon die leasing dus van de week.

Mensen die het hele verhaal willen luisteren

moeten maar even de link in de shownoods checken.

Ik excuseer mij

dat ik dit allemaal gezegd heb.

Maar het is werkelijk.

Amsterdam wil toch ook uit de binnenstad Auto Loe maken, begrijp ik nou, dan zijn ze al al zee ver op weg met dit magistralen project, want uiteindelijk zou je de binnenstad van Amsterdam niet meer kunnen bereiken. Ik zou iedereen die in de komende jaren, wat mij betreft een lezingtje, een congresje wil houden met lezingen, doe dat niet in de binnenstad van Amsterdam, wat het betekent dat voor iedereen die niet vlot daar benen is, of toevallig in de buurt woont, of hoe dan ook geïnteresseerd is in die galens die ze daar georganiseerd hebben, niet waar. Daarvoor is het een ondoelijke zaak. Dus ik zou zeggen, huur gewoon ergens op een industrieterrein, of bij een groter van de valk, sorry de reclame, maar goed ik heb dat er wel voor over, maar in ieder geval een locatie waar je dus ook daadwerkelijk gewoon normaal op tijd kunt komen, en niet zo in z'n Amsterdam waar je dus, wat normaal is dit een ritje, als het niet druk is van een halve huurtje en daarbij er, we hebben dus anderhalf uur hebben we erover gedaan. Nou is wel drie kwartier de afstand van het Utrecht. Ja nou goed, dan is het nog twee keer zo lang als het normaal is vanwege Amsterdam, maar wat betreft autoleuven maken, prima, ik zou zeggen het zet nog een paar stappen, dan komt er gewoon

niemand meer met een auto naar Amsterdam, en dan is het doel bereikt, ja of de mensen die daar een

zaak drijven van welke aard en ook dat op prijs stellen, dat is natuurlijk wel een hele interessante vraag. En dan is er natuurlijk nog een ander punt, je weet het, maar je bent toch verrast dat in die hele

binnenstad, ook in de randen van de binnenstad, is een onoverzienbare massa van toeristen rond, slendert, want veel vaart zit er niet in, het is, ze zijn ook nauwelijks te passeren, je staat steeds op zo'n kruisbund en er trekken ze dan voorbij niet waar als zieke zebra zit, het is werkelijk van een treur, wat is het om met die stad mee, wat is gewoon, het is gewoon diep trist, ik kan het niet anders zeggen, het is een diep triste vertoning, dat je feit die je eigen binnenstad naar de kloot helpt, het moet er beter te organiseren zijn dan deze gals die ze daar gecreëerd hebben. Wel nu, de volgende dag, dan wacht even wat jij liep dus op die keizerschouw, want je belde me ook nog een paar keer, woedend, dat je daar in die hit natuurlijk liep en je kon het dim ook niet vinden, maar was het nou zo dat de taxi chauffeur je had eruit had gehoord of had je echt gezegd, nou de taxi chauffeur, ik zei ik kan niet verder, en ook dat dingetje, dat GPS-systeem, dat ja, dat lid is soort route te zien, waarbij je uiteindelijk door via Osaan, geloof ik,

naar Velings Meer, het is misschien te komen, dus ik dacht ja, het was toen nog, nou het zal het geweest zijn, nog een stevig kwartiertje of zo, 20 minuutjes misschien, dus ik heb bij mij gaan lopen, ja in vanhoop, omdat ik dacht ik haal dit van mijn leven niet, dan bleek de boom die nog een verkeerd nummer te hebben, het was 324, ik dacht 323, dus ik was aan de verkeerde kant, nou het is echt, we hadden een staat, we hadden een chaos, we hadden een trieste mislukking eigenlijk, anders kun je het, kun je het niet noemen. Ik kreeg wel nog een compliment van de dagvoorzitter, waar je ook een uitgebreid voorgesprek mee hebt gehad, want die vond het goed dat je dus ondanks die ellende toch ter zaken op het podium meteen je verhaal deed. Ja ik wacht ik kan beter meteen starten, want ik ga altijd maar een half uurtje zoals je weet, ja dat is ook zo interessant, ik had met de voorzitter een eindeloosere spreken en toen slotten zij die op komische toon, maar toch op lichte toon, zijden jij heeft een half uurtje, ja denk ik goed, als we er al een drie kwartier aan het telefoon over kunnen lullen, waarom krijg ik dan een half uurtje inclusief vraag uit de zaal, die waren er niet, dus dat scheelde wel, ik ben nog vijf minuten uitgelopen, oké, wat ik was zeggen heb ik te slot ook gezegd, en toen moest ik weer terug, ja daarbij is weer opnieuw de kloos, die taxi die was al volledig verzenen, die was er wel en geslaagd om daarvoor te komen, maar die was wel verwachten wel, ja die was natuurlijk bang dat hij meteen een bond zou krijgen, want jij mag met die auto's, je mag geen auto's met een auto vertonen daar, dus ja toen was ik uiteindelijk, nou dat heeft weer ruim een uur geduurd, en vrijdag moest ik weer naar Amsterdam voor opnames met Emma Wortelboer, daarvoor moest ik naar de baasjes, en toen ik bij varen verrassend vroeg klaar, dus ik denk ha, in drie uur, ik ben klaar, met een half uurtje ben ik in Utrecht, ik kan nog lekker even wat lezen of werken, wat is dat geweldig, maar ja raar hoe lang ik erover heb gedaan, vier uur, nou zo erg is het nou ook weer niet, maar ten slotte was ik drie uur klaar vier uur, ik was over iets over halve vijf als ik terug in Utrecht, anderhalf uur meer, ja, want het begon er al mee dat de A10 dicht zat, ik dacht nou ja die A10 dat zou toch van de liefst middag zijn, het was geen donderdag maar vrijdag, maar ook de A10 zag totaal dicht, ik moet zeggen, de geen die mij weg wacht had daar nog wel een handige vondst op, maar vervolgens tot mijn verrassing was dat de A2 ook vast, het is en dan vertel jij, want daar begon je dan net mee, dat iedereen tegenwoordig thuis werkt, daar is niets van te merken, wat mijn vermoeden is dat ze in de auto werken, dat kan haast niet anders, als wij ook doen, wij werken ook in de auto, ja wij doen werken in de auto, ja maar gelukkig wel op plekken waar je niet zo enorm lang over hoeft te doen om daar te komen, maar we hadden chaos in dat na zeg maar rustig was Nederland, maar je moet je voorstellen dat alles wat je doet in Amsterdam of daar in de buurt kost je dus een uur extra, een uur extra heen en een uur extra terug, ik heb daar eens een heel beschrijvende lezingje gehouden van precies een half uur, na plus vijf minuten geloof ik en wat ben ik in de slotte in tijd kwijt twee keer aan de half uur, dat is toch absurd, mensen en welke idiot organiseert nou iets in het centrum van Amsterdam, want de laatste plaats in Nederland waar je iets moet organiseren, maar ga ik daarvoor pleiten, ik ben bereid gratis adviezen te verstrekken aan mensen die een conferentie willen houden, niet in Amsterdam, ook niet wat mij

betreft in Rotterdam, het zijn de problemen, ja dat is toch verschrikkelijk te doen, je kunt wat beter in, in de win-wit, boven kastbal iets doen, kun je gewoon je auto neerzetten, raar met parkeergelegenheden, zaaltjes genoeg, heel veel, voor de mensen uit Amsterdam is het nu fijn dat het in Amsterdam is, maar ik denk dat die bezoekers dat wel maar pensioen mensen, hij zit een volle zaam met mensen die zullen toch niet allemaal uit Amsterdam komen, hier zijn ze dus geen godsmoeite moeten doen om dat stomme dingen geparkeerd te krijgen in Amsterdam, heb ik ook hele slechte ervaringen mee vol op parkeergarages, nee Amsterdam, Amsterdam prijst zichzelf op sublime wijze uit de markt, he, Amsterdam is een van die steden die op een tragische, want ik geloof dat het wel tragische, tragische wijze slachtoffer worden van een eigen succes, die vreselijke stroom van die toeristen, van die traag, dit is niet zijn, niet eens die beesten die je op de afrikaanse savannen ziet, die hebben er vaak wel wat tempo in zitten, maar dit sleever traag, voort door de straat over de pleinen, overal waar iets te vreemd is bestellen, ze iets te eten, ze lopen voor de helft allemaal wat te eten, het is niet om aan te zien, vreselijk gewoon, waarschijnlijk zal ik nooit meer naar het Rijksmuseum kunnen, ja dan zullen mensen daar wel een beetje over op, ja ik weet maar op over het feit dat ik drie uur nodig heb, niet waarom mijn lezing van half uur in Amsterdam te houden, daar vind ik mij over op, ja en wat vind je van de sfeer op Felix Meer, het is wel een mooie pand, prachtig pand, prachtig op geknapt, daar gaat niks aan af, zonder meer, aan het pand is niks meer, maar goed je moet er eens in te komen, dat is het ermee eigenlijk, het is een onmogelijke toestand en er zijn een hele masse gade gelegenheden die makkelijker te bereiken zijn, denkt u vooral dus aan de deelnemers, niet aan uw fijne mooie lokaanse die deft er staat op papier met een plaatje erbij, nee het gaat er om dat de deelnemers aan uw conferentie dat die vlot en zonde al te grote hindernissen daar naartoe kunnen rijden, hun auto kunnen parkeren en dan binnen de vijf minuten gewoon in uw zaaltje zijn, daar gaat het om, ja, ja, het is gewoon een kwestie van efficiency, oh ondanks dat je het niet fijn vindt, zou je nog met de trein kunnen gaan, zou je nog kunnen overwegen, en de trein op zo'n warme warme dag in die in die in die waanzinnige toeristenmassa die zich te samengebald heeft in die arme stad, ik heb, ik heb toen ik was gedacht mijn broer die altijd zei van eerlijk vertrek hier, hij is natuurlijk terecht vertrokken en we komen terecht vertrokken, vroeger gingen nog wel, maar dit is natuurlijk een vorm van waanzin, zijn we hier, zijn we gearriveerd, denk je niet dat het met de trein sneller bent, nee ik denk niet dat ik met de trein sneller ben, want dan moet ik eerst hier op lijn 8 stappen en met lijn 8 naar het centrum, dat duurt een klein half uur, kan ik je verzekeren, nee, zo lang toch niet, dat ben je 10 minuten, nee helemaal niet, 10 minuten, met lijn 8 je moet bijna het centrum, je zit bijna op het station, nee, maar je hebt je wel gezien hoe die naar het centrum moet, dat is 20 minuten minimaal, dan kom ik aan aan de verkeerde kant van het station en moet ik 800 meter lopen naar de perrons waar de trein naar Amsterdam betreft, dan moet ik naar Amsterdam met het trein als de trein rijdt, als de trein op tijd rijdt, allemaal zeer zeer de vraag in Nederland in toenemende maarten, kom ik aan op het station centraal station naar Amsterdam waar het een gigantische onoverzichtelijke drukte is en dan zou ik moeten gaan wandelen naar Felix Meritus, ja, want ik zie dat met de trein niet zo zitten richting

de Keizerschacht, dus die valt ook wel even op zich, ja, dus je bent minimaal, je moet natuurlijk over een marges nemen met het OV, ben je minimaal natuurlijk precies even veel tijd kwijt als ik nu ook kwijt was, dat is het grote voordeel van de auto, ik heb het vaak uitgelegd, het is er geen, het is niet bontom om het uit te over te hebben, maar de kwestie is dat je met het OV altijd twee keer zo ver tijd bent, kwijt bent als met de auto, behalve niet waar als je in de gruwel van Amsterdam terechtkomt, alles is daar afgesloten, ja, verschrikkelijk, hoe lang moet u hier nog over doorzuuren, vind je het spannend in het bus, vind je beter, want daar waren we maandag, vind je een betere plek, nou het spannend had de grote voordeel natuurlijk dat ik opgehaald werd en teruggebracht en dat voor zover mijn herinnering strijkt waardig heen op onthoud, er was geen files of zo files ofzo, dus ik ben daar gewoon afgezet, ja, lat, want de brengers en de halers met hun auto hebben gedaan, dat weet ik ook niet natuurlijk, ook mijn indruk was dat er nog een heel ruime parkeerterrein was, ja dat klopt, maar je bent in Amsterdam ook gebracht, ja, door een taxi die niet verderkomt, de man was van de beste wil, maar ja, hij was ook al volledig verzenen hoe het geraakt, natuurlijk, ook wel een heerlijke zin voorstellen, dat hele GPS-systeem was totaal verzenen hoe het geraakt, ja, het is jammer dat ik een fotietje moeten maken, want in volkomen krankzinnige routes die we moesten rijden, om überhaupt op die Keizerschacht te komen. En wat heb je in de baasjes verteld? Nee, in de baasjes gingen wij opnamen maken voor dat programma, in een bijengelegenheid waarbij mensen in een bakpunt ijs zijn gaan zitten, moesten gaan zitten. En ja, je begrijpt dat ik niet in een bakpunt ijs ben gaan zitten, ik ben er niet zo'n voorstander van. En wij hebben daar, we hebben dat waar genomen, ik kan daar niet teveel uit privacy overweringen van die armen mensen die daar in die wel in die ijsbakkeningen zitten, al teveel over vertellen. Maar goed, iedereen beweerde daar dat het therapeutische werking had. Ik leek mij niet zo verschrikkelijk waarschijnlijk, maar ja, je weet zelfs dat als je erin gelooft dat het therapeutische werking heeft, net als met bidden, dat helpt geen kloot. Maar als je erin gelooft, want dan helpt het wel. Dat is het eigenaardige van de zaak dat de mensen enorm goed geloven zijn. Waar zou het goed voor zijn dan, die ijsbak? Nou, die fotje, je hoort dat je eerst moet je namelijk een hele tijd op de grond liggen, dan moet je ademhalingsoefeningen doen. Diep ademhalen. En dan die weerheid. Dat is op die manier dan de hele tijd achter elkaar. En als je dan de steden zakenpoorden hebt met de ademhaling, dan mag je in die ijsbak gaan zitten. En Emma heeft niet meegedaan? Ja, die is er ook in gaan zitten. Ja, zeker. Ja, die staat voor niks, dat moet ik zeggen, die staat voor niks. Maar ja, gezien ik in een enkel opzicht leid aan de kwalen die die mensen klaarblijkelijk hebben om zich te onderwerpen aan dergelijke therapieën en lekker voor mij heen om dat te doen. Maar af en zin, geloof ik dat mensen die last, die hartklachten hebben, moeten vooral niet zo onderwerpen aan situatie, waar de plotseling de temperatuur verlaagd of verhoogd wordt. Dus heb je woordelijk opgewonden afgelopen week? Ja, wat strafst ik vooral met en dat was natuurlijk niet met die kwestie van die ijsbad, dan zal ik me zeggen, behalve dan

op de terugweg. Want je denkt altijd weer hoe naïef kan er mensen toch zijn. Ik dacht dat de drukke dagen tegenwoordig dinsdag en donderdag waren. En dus ik dacht drie uur klaar en vrijdag meer dat ik lekker naar huis doe. Ja, dan doe je er weer anderhalf uur over om thuis te komen.

Daar vind ik wel vrij vervenigd zijn. Maar ik heb altijd diep meelemmen. Ik ben, ik mij overkomt dat natuurlijk incidenteel. Dan begrijp je, je zult er toch elke dag staan op die A10, op die gerubelijke A10. Je zult toch elke dag een klein eindje moeten lopen in die van toeristen, vergeven stad, dat is toch verschrikkelijk. Dus is het of je tussen laag traagtrekkingen de dieren op de Afrikaanse savanna tereg ben gekomen, het is verschrikkelijk. Het is echt verschrikkelijk. Dus ja, daar heb ik me wel over opgewonen. Maar het meest natuurlijk nog wel in verband met Felix Meritjes. Mag ik het nog één keer aanstippen, als u een conferentie wilt houden, hou een nit in Amsterdam. Doe niets waarbij een grote groep van mensen naar Amsterdam moet. Dat is, dat kunt u die mensen niet aandoen. U veroorzaakt hart en varkte, u veroorzaakt verkeersongelukken, u moet het gewoon niet doen. Heb je nog gehoord dat dat op het ministerie bolig zenuwachtig zijn geworden vanwege die podcast die wij maanden gemaakt hebben? Wat hebben

we misdaan dan? Nou ja, wat de Dennis Wiersman natuurlijk, die uitje bolig heeft er aan gepakt. Nou ja, ik had gezegd dat het me niet waarschijnlijk leek dat het probleem opgelost was doordat hij zegt dat het opgelost heeft. Nee, en hij had een karakter defect. Ja, ik denk leek mij dat hij wel lastig van een karakter defect heeft. Dat het weer gebeurt? Aangezien het niet incidente... Want je

weet net hoe het met deze dingen gaat. Eerst voor dat ze het ja, het is een incidentje, dat kan gebeuren, mannen slecht geslapen, weet ik voor wat er aan de hand is, ze benaan willen niet goed zorgens. En nee, dat bleek dus helemaal niet zo te zijn. Er was en als Kamerleed, en als staatssecretaris, en als minister, was die bij gehaling in de zaulde fout vervallen, met de vet ook op de tv, die te zien hoeveel mensen er dan uitgeschakeld waren en raakte, kregen dan een kruisje er de heen. Dat was vrij indrukwekkend. Het was een hele heer leger van publiciteitsagenten, was getroffen door overspannenheid enzovoort. Dus ja, ik dacht dat het is een karakter-effect. Ja, maar Nicole zei, dat is de organisator van het congres, dat die daar ook heel vervelend was bij het congres, dat die binnenkwam en zei, zo, ik wil nu het podium op, terwijl iemand

anders op het podium stond. Kijk, ik zou zeggen, dat bewijst nog wel eens mijn stelling in feite, wat ze daarvan op het ministerie van denken moeten ze zelf weten. Ik weet maar aan dat ze op het ministerie ook last van hem hebben. En ze waren apart gekomen, de minister en de medewerkers, ik weet niet of dat ook daarmee te maken heeft. Ik heb geen idee, misschien mocht dus niet meer rijden in de officiële limousine. Als ze willen het niet. Als ze denken, zo meteen flipt die uit. Ja, dan zou ik nog kunnen. Dus ja, ik had geen spijt van mijn woorden. Het was een pure karakterologische

analyse en wat ik ooit heb gemerkt van mensen die al snel opgewonden raken en dan enorm lastig worden, dat dat de meeste al heel lastigste bestrijden was. Maar goed, als je mij in een auto zet en je laat

me naar anderhalve uur overdoen, ik word er, ik ben ik, ik kan maar slecht tegen. En dan die, want dat is in de midden, als je nou in Amsterdam nog het indruk had dat er over nagedacht was, dat er een soort systeem in zit, maar dat is niet zo. Het is volgens mij alleen een rommeltje. Iemand

zei ook dat de taxi chauffeur zijn opstand waren gekomen. Nou, daar heb ik al een begrip van de wereld voor levende taxi chauffeurs. De organisatie zei wel dat ze hier redelijk blij weer in de taxi terug hadden gezet, tenminste die indruk hadden ze. Nou ja, ik waarschijnlijk leefde ik nog in de lucid dat ik iets sneller terug zou kunnen komen, maar dat leukte ook helemaal niet. En wat vind je dat dat zegt ons dat het ministerie dan zo in de war is door zo'n podcast? Ze kunnen toch wel wat kritiek hebben? Nou, vind dat heel raar. Ik ben geen Kamerlid, ik ben geen eerste Kamerlid, ik ben geen tweede Kamerlid, ik heb geen enkele verschillende positie. Ik ben hoog bejaard. Ik lees zo

duur dat ik zo beschimmeld ben dat het nog een wonder is dat ik überhaupt nog woorden uit de mond kan krijgen. Zet toch ook ik krijg geen doodsb bedreiging en ze denken dat ik al dood ben? Ja, precies, dat is ook een keer, want ik ook vrij sterk. Heerlijk gezegd, ja, dus ik begrijp niet waar ze er druk over maken. Ik denk maar dat ze, ja, dat geldt natuurlijk voor heel veel kritieken die, die laten we zeggen, zachttagens van welke aard en ook in de media krijgen, daar moet je natuurlijk ook weer niet al te veel vandaan trekken, behalve als het als een goede reden is om je iets van aan te trekken en ik heb de indruk dat dat waarschijnlijk verplaatd, waarom mensen zorgen maken op het ministerie, dat wij de hond die eigenlijk hadden slapende hond die geleidelijk weer in slaap was geraakt na dat die een tijdje wakker was geweest, dat wij misschien daardoor de slaapende hond

weer wakker hadden gemaakt, dat zou kunnen. Maar zo'n man wordt er natuurlijk iedere keer aan herinnerd? Ja, dat is het probleem als je natuurlijk komen en dat zijn van de problemen natuurlijk in de tijdperk van het van de televisie. De televisie heeft het ongekeerde talent om incidentele gebeurtenissen en dit waren geen incidentele gebeurtenissen, maar om dergelijke gebeurtenissen vers te houden, want je hoeft het maar even te laten zien en dan met zo'n leukje Q-kaartje erbij, waarbij je al die mensen met zo'n ruikt, een groot kruisje er doorheen voorbij zag komen. En ja, dat dit kan natuurlijk nog wel even aanhouden. Zal hem niet meevallen, denk ik, om beheers te blijven

over de komende drie jaar. Dan iemand die het opneemt voor Dennis Wiersma. Niemand's karakter is perfect. Dat Wiersma erkent dat hij werkt aan zijn woede uitbasting, is te prijs en ik geloof dat we iedereen moeten ondersteunen wanneer ze ongewenst gedrag willen veranderen. Belachelijk

maak is kontraproductief, dan moeten jullie mee stoppen. Ja, ik begrijp dat wel. Dat is ethisch wel het verantwoorde standpunt. Tegelijkertijd wordt er wel veel van ons gevraagd, want we hebben zijn eerst, zijn we dus ingrijpend, structureel, wel bewust verkeerd voor geleerd. Namelijk, het waren maar incidenten, het was niet zo erg en niemand had natuurlijk de moeite genomen, ze even

kijken hoe het in de afgelopen jaren was geweest en toen bleek natuurlijk al heel snel het waren helemaal geen incidenten. Het was een structurele zaak, we hadden straks overal die poppetjes waar dan een rood kruisje erheen moest en zo. Kom maar op, we worden eerst voorgelogen en belazerd,

niet waar en dan blijkt dat het heel anders in elkaar zit en zo doen we, hebben we nu waarschijnlijk een beetje flauwe manier van aanpak, maar de andere kant is ook niet heilig in dit opzicht. Hoe verdienstelijk ook die voornemens mogen zijn. Nou luisteren we in ieder geval ook onze aflevering over de grondwet, daar krijgen we in onze mailbox veel reacties op, die gaan we in de volgende aflevering allemaal behandelen. Heb je de aflevering gemist? Check hem, hij staat nu voor je klaar in

## [Transcript] Maarten van Rossem - De Podcast / #430 - Wat een kutstad!

de  
shownotes. Investeer niet in Amsterdam, een kut stad die op zijn retour is. Dus hoff je het u niet? Heeft de feiten aan het oostfond, de Duitse Weermacht verslagen. Het Russische geweld door de jaren heen en hoe het toegenomen is na de val van de Sofjetunie. Daarover vertelt Maarten Varossum in een gloednieuw luisterboek. Twee juli, college van Maarten. Download het luisterboek via de link in de shownotes. Komt er nou eigenlijk nog wel een crisis? Daarover hoor je meer in de podcast Sea Level. De link staat in de shownotes.